

# Ve Ben

— asena-seyma- · 06 Nisan 2011

---

Kırlardayım, uzanmışım çayıra,  
Gökyüzünü seyre daldım, hayaller kuruyorum,  
Sanki gülümsüyor ay dede bana, gözlerime bakıyor,  
Bugün çok mutluyum, işte başbaşayız doğa ve ben...

Bugün bir başka güzel sanki,  
Ağaçlar çoğalmış, çimenler uzamış gibi  
Nedenini anlayamıyorum,  
O an ay dede sesleniyor bana,  
Gel meraklanma gel, anlatayım sana diyor  
Gökyüzüne yükseliyorum, ayaklarım kesiliyor yerden  
Ve işte başbaşayız ay dede ve ben...

Başlıyor anlatmaya,  
Ne yazık, keşke gerçekten böyle olsa dünya,  
Ama değil işte diyor.  
Bunlar sadece benim hayallerimmiş,  
Böyle diyor ay dede.  
Ama yine de soruyorum,  
Bizim dünyamız neden böyle değil ki?

Ay dede gülüyor bana,  
Alay eder gibi hem de!  
Bak bir de soruyorsun!  
Sanki insanların yaptığına,  
Her gün şahit olmuyorsun.  
Git bir daha bak bakalım  
Belki şimdi görürsün  
Artık yalnız bırakıyorum seni  
O sorumsuz toplumu görmek,  
Bana acı verir diyor.  
İşte başbaşayız,  
İçinde yaşadığım sorumsuz toplum ve ben

Etrafa bakıyorum

Tekrar aynı çayırdayım  
Ama bu defa görüyorum  
Her taraf çöp yığını,  
Ağaçları sorarsanız,  
Tek tük ağaç var ama  
Ağaç demeye bin şahit ister  
Dalları kırılmış, üstlerine yazılar kazınmış  
Güzelim ağaçları sersefil etmiş insanlar...

Biraz yürümek istiyorum,  
Akan nehir boyunca...  
Dikkatimi çekiyor da,  
Kendi kendime söyleniyorum,  
Nerede bu nehrin eski berraklığı, saflığı...  
Yoluma devam ediyorum ama  
Etmez olaydım diyorum  
Çünkü ormanda mıyım,  
Yoksa çölde miyim ben?  
Bilmem ki karar veremiyorum...  
Evet orman çöle dönmüş,  
Ne bir ağaç ne bir ot var...  
Çölün kumları ise,  
Ağaç küllerinden...  
O an gerisin geriye kaçıyorum,  
Uzaklaşıyorum oradan.  
O yakılmış ağaçların küllerini görmek,  
Tüylerimi ürpertiyor...

Dışarıdaki insanlara bakıyorum,  
Hepsi bir yana kaçıyor,  
Güneşin yakıp kavurduğu o sıcakta,  
Altında gölgelenecek tek bir ağaç yok...  
Ama ben biliyorum,  
Hepsi bir tek ağaç olsa yine yeter diyor  
Hey! Beni dinleyin, diyorum.  
Siz sorumsuz insanlar,  
Kendi kendinizi bu hale siz getirmediniz mi?  
Ozon tabakasını delip,  
Güneşi siz kızdırmadınız mı?

Haydi, alkışlayın kendinizi!  
Bu zararlı ışınlara maruz kalmamızın,  
Ağaçların yaydığı temiz havayı soluyamamızın,  
Hepsinin sorumlusu sizsiniz!  
Tebrikler! Şimdi başbaşayız,  
Bu kızgın güneş bu yeşilden yoksun dünya ve biz sorumsuz insanlar...